

September 2011

Begravelse af fostre

Det kan være en udfordring for sygeplejersker at der i Danmark ikke er lov for, hvad der sker med fostre født indtil graviditetsuge 22 - og derfor kan fostre brændes sammen med andet biologisk affald.

Sygeplejeetisk Råd finder det vigtigt at markere, at fostre bør behandles respektfuldt og ikke som et affaldsprodukt. Med dette synspunkt tillægger vi fosteret en værdi. Dette mener vi godt kan ske, uden at samfundet dermed krænker eller påfører kvinden/ parret skyld over eksempelvis en provokeret abort. Vi forestiller os en lovgivning eller et regelsæt, der tydeliggør, at alle fostre født inden 22. graviditetsuge kremeres og nedgraves.

Sygeplejeetisk Råd ser rigtig mange aspekter i denne sag. Fra kvindens eller parrets perspektiv kan der være tale om børn, som er meget ønsket og ventet med stor længsel og der kan være tale om provokerede aborter af forskellige årsager, som også kan være traumatiske og forbundet med smerte og uforløst håb.

Det er en vanskelig opgave for personalet at informere om mulighederne i denne krisetilstand. Det er dog yderst vigtigt at give information om, hvad den gængse procedure er, så parret har mulighed for at reagere, hvis der er ønske om noget andet. Eksempelvis kan der i et informationsmateriale stå, at der finder en kremering sted, og hvor der finder en nedgravning sted, hvis ikke der er andre ønsker - og dertil information om, hvordan man skal forholde sig, hvis der er ønske om selv at stå for bisættelse eller begravelse.

Såfremt parret ønsker, at hospitalet tager sig af kremeringen, kan der senere opstå et ønske om at vide, hvor fosteret er nedsat, og her kan det være godt at fortælle, at efter kremeringen er det nedsat i en bestemt græsplæne.

Hvor denne græsplæne skal være er det næste spørgsmål. Hvis vi forestiller os en græsplæne på en kirkegård, hvordan vil mennesker med en ikke kristen tro reagere på det? Som minimum skal det fremgå af informationen. Vi ved ikke, om I har drøftet denne problematik. I bekræftende fald, hører vi meget gerne om jeres overvejelser.

Susanne Ardahl og Grete Bækgaard Thomsen